

DEČJE VESTI

2025 • TREĆE TROMESEČJE • JUŽNOAFRIČKA-INDIJSKOOKEANSKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na korici: Henri voli biblijski izveštaj o Mefivosteu zato što ga podseća na njegovu porodicu u Zambiji. Mefivostej je izgubio roditelje, a i Henri je izgubio jednog roditelja. Njegovo iskustvo je na 12. stranici.

ZAMBIJA

- 4 Opasna vožnja biciklom | 5. jul
- 6 Bog je izlečio tatu | 12. jul
- 8 Božji dar govora | 19. jul
- 10 Verni u školi | 26. jul
- 12 Bog je dobar | 2. avgust

BOCVANA

- 14 Sjaji radošću | 9. avgust

ZIMBABVE

- 16 Zaključani Laki | 16. avgust
- 18 Moć poziva | 23. avgust

- 20 Odbijanje odlaska u crkvu | 30. avgust
- 22 Pevanje uz sapunicu | 6. septembar
- 24 Molitva vere | 13. septembar
- 26 Uspeh sa Bogom | 20. septembar

NAMIBIJA

- 28 Trinaesta subota: „Ne poznajem Isusa” | 27. septembar

- 30 Budući projekti za Trinaestu subotu
- 31 Aktivnosti za decu
- 35 Resursi za vođe
- 36 Mapa

©2025 General Conference of
Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Ovog tromesečja predstavljamo Južnoafričko-indijskookeansku diviziju, koja nadgleda rad Crkve adventista sedmog dana u Angoli, Bocvani, Malaviju, Mozambiku, Sao Tomeu i Principu, Južnoafričkoj Republici, Zambiji, Zimbabveu i sedam ostrvskih nacija u Indijskom okeanu, uključujući Komore, Madagaskar, Mauricijus, Majot, Reunion, Rodrigez i Sejše. Ovo područje je dom za 231 milion ljudi, od kojih su 4,1 milion adventisti. To znači da na svakih 56 ljudi dolazi jedan adventista.

Četiri projekta Trinaeste subote ovog tromesečja nalaze se u Zambiji i obuhvataju dve bolnice, novu školu i misijski čamac. Peti projekat je centar uticaja u Južnoj Africi.

Mogućnosti

Ovog tromesečja dar Trinaeste subote podržaće sedam projekata u Južnoafričko-indijskookeanskoj diviziji:

- Novu srednju školu u severnoj Zambiji
- Stambene objekte za osoblje u adventističkoj bolnici Juka u Kalabu u Zambiji
- Misijski brod na jezeru Bangveulu u Zambiji
- Kuhinju i vešeraj u adventističkoj bolnici Čitanda Lumamba u Čibombu u Zambiji
- Centar za zdravlje i velnes u Umlangu u Južnoafričkoj Republici
- Dečje projekte: Animirane priče o plodovima Duha i podelu Biblija za Izviđače u Južnoafričko-indijskookeanskoj diviziji

Dva projekta za decu imaju cilj da pomognu deci širom Južnoafričko-indijskookeanske divizije podelom Biblija za Izviđače (Izviđačke Biblije) porodicama u potrebi i produkcijom serije kratkih filmova o plodovima Duha. Više obaveštenja možete pronaći u odeljku „Da bi bilo zanimljivije“.

POSEBNI DODACI

Ako želite da vaša Subotna škola bude dinamičnija ovog tromesečja, nudimo vam fotografije, video-snimke i druge materijale koji prate svako misijsko iskustvo. Više obaveštenja se nalazi u odeljku „Da bi bilo zanimljivije“.

Takođe možete preuzeti PDF sa kratkim činjenicama i aktivnostima o Južnoafričko-indijskookeanskoj diviziji na bit.ly/sid-2025. Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies. Preuzmite PDF verziju dečjih vesti na engleskom na bit.ly/childrensmission i omladinskih vesti i vesti za odrasle takođe na engleskom na bit.ly/adultmission. Prateće video-snimke uz vesti možete pronaći na bit.ly/missionspotlight. Slika kasice za misiju, koju deca mogu da oboje, dostupna je na bit.ly/bank-coloring-page.

Imajte na umu da iskustva ne morate čitati tačno onako kako su napisana. Ovi dečji izveštaji su namenjeni širokom uzrastu od 6 do 12 godina, pa slobodno prilagodite jezik i sadržaj starosnoj grupi u vašoj Subotnoj školi.

Hvala vam što podstičete decu da razvijaju srce za misiju!

ZAMBIJA | 5. jul

Tič

Opasna vožnja biciklom

Mama je poslala Tiča da obavi veoma važan zadatak. Trebalo je da ode u prodavnicu. Takođe je želela da svrate do kuće njegove tetke.

Prodavnica i kuća njegove tetke se nisu nalazile u blizini, u neposrednom susedstvu. Tič je živio duboko u šumi na severu Zambije. Da bi obavio zadatak koji je dobio, morao je da vozi bicikl do grada. Bila je to duga vožnja. Trebalo je da vozi čitavih sat vremena da stigne tamo i još jedan sat da se vrati kući.

Bilo je kasno poslepodne kada je mama zamolila Tiča da krene. Tič je želeo da se vrati kući pre mraka, kada lavovi, slonovi i zmije izlaze iz šume.

Skočio je na bicikl i pomolio se: „Dragi Bože, idem u grad. Molim Te, vodi me i zaštiti, i sačuvaj me od opasnih životinja. Već si me ranije štitio. Znam da to možeš učiniti ponovo. Amin.“

Zatim je krenuo biciklom ka gradu. Dok je vozio, pevao je svoje omiljene crkvene pesme. Posebno je voleo himnu „Znam da Isus voli me“ i pevao ju je iz sveg glasa.

Kada je stigao u grad, otišao je pravo u prodavnicu i kupio šećer, so, ulje za kuvanje i deterdžent za pranje veša.

Zatim je otišao kod tetke da uzme torbu sa odećom za mamu.

Zadatak je trajao duže nego što je očekivao. Sunce je zalazilo dok se vraćao kući. Dugačke senke su se već pružale po zemlji. Počeo je da pada mrak.

Tič se osećao nelagodno. U mraku nije mogao dobro da vidi. Pored puta nije bilo svetala. Imao je malu baterijsku lampu, ali ona nije bila dovoljno jaka da mu osvetli ceo put.

Tič je počeo sve brže da okreće pedale. Želeo je da stigne kući pre nego što potpuno padne mrak.

Tada je ugledao prečicu. Bila je to zemljana staza koja je sekla put kroz gustu šumu. Ako bi išao tom stazom, mogao bi brže da stigne kući.

Skrenuo je sa puta i krenuo zemljanom stazom.

Sunce je nastavilo da zalazi, a nebo je postajalo sve tamnije i tamnije. Tič je pedale okretao sve brže i brže.

A onda se dogodilo nešto veoma čudno. Koliko god da je brzo okretao pedale, bicikl nije išao brže. Okretao je pedale svom snagom, ali je bicikl počeo da usporava. Pedalirao je sve jače i jače, a bicikl se potpuno zaustavio!

Tič je bio zaprepašćen i zbunjen. Brzo je izvadio baterijsku lampu iz džepa da vidi šta nije u redu sa biciklom. Lanac je bio na svom mestu. Sve je izgledalo u redu. Bio je još zbunjenoiji.

Zatim je okrenuo svetlo ka putu ispred sebe. Odjednom je skočio. Koža mu se u potpunosti naježila.

Ispred njega, osvetljena slabim svetlom, ležala je ogromna zmija. Bila je tamna, dugačka oko 4 metra, ispružena preko cele staze. Da je nastavio da vozi bicikl, udario bi pravo u nju.

Tič se pomolio pre nego što je krenuo od kuće, a sada se ponovo pomolio.

„Bože moj, hvala Ti mnogo što si mi spasio život“, rekao je. „Sada Te molim da ova zmija ode kako bih mogao da stignem kući. Amin.“

Kad je otvorio oči, zmija je počela da se pomera. Zatim je nestala u mraku.

Tič se vratio na bicikl. Pedale su sada radile savršeno. Brzo je stigao kući.

Tamo je uzbuđeno ispričao mami šta se dogodilo.

„Nisam razumeo zašto bicikl nije hteo da se kreće“, rekao je. „Ali sada vidim. Bog je zaustavio bicikl da me spasi od one opasne zmije. U gustoj šumi, gde nema kuća, niko ne bi mogao da mi pomogne. Ali Bog mi je spasio život.“

MISIONSKI ZAPIS

Godine 1905. grupa radnika je došla da otpočne rad na zemljištu od 2.200 hektara, na kome je izgrađena stanica Rusangu. Do septembra su tu otvorili i školu. Prvi obraćenici su pripadali upravo ljudima koji su živeli uz prugu stanice Rusangu, na južnoj strani blizu Viktorijinih vodopada, i među učenicima u školi.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Zambiju na karti.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite misijske objave i kratke činjenice o Južnoafričko-indijskookeanskoj diviziji sa: bit.ly/sid-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“ i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“
- Više obaveštenja pronađite na sajtu: IWillGo.org.

Mama je bila presrećna što je Bog zaštitio njenog sina i zahvalila Mu se na Njegovoj ljubavi i brizi. Ali od tog dana više nije slala Tiča u grad u popodnevnim satima. Sada ga šalje samo ujutru, kako bi imao dovoljno vremena da se vrati pre mraka. 🌍

Vaš dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će deci da saznaju o Bogu koji štiti ljude od zmija i drugih opasnih životinja. Mnoga deca u Zambiji, gde Tič živi, i u drugim zemljama Južnoafričko-indijskookeanske divizije, dobiće svoju Bibliju za Izviđače zahvaljujući vašim darovima za Trinaestu subotu. Hvala vam što planirate velikodušni dar za 27. septembar.

ZAMBIJA | 12. jul

Lumuno

Bog je izlečio tatu

Desetogodišnja Lumuno bila je prestravljena kada je pandemija kovida zahvatila Zambiju. Njena škola je bila zatvorena. Morala je da ostane kod kuće. Nije mogla da provodi vreme sa prijateljima. Ali ono što ju je najviše plašilo bilo je ono što je njena mama viđala svaki dan na poslu.

Većina odraslih nije mogla da ide na posao i morala je da ostane kod kuće tokom pandemije. Ali Lumunina mama je radila u glavnom centru za kovid u Zambiji, pa je morala da nastavi da odlazi na posao. Njena mama je svakog dana dolazila kući sa pričama o ljudima koji su bili veoma, veoma bolesni. Te priče su plašile Lumuno. Nije želela da iko bude veoma, veoma bolestan.

A onda je i njen tata postao veoma, veoma bolestan. Lekar je rekao da tata ima kovid.

Lumuno nikada nije videla svog tatu toliko bolesnog. Obično je tata voleo da priča, ali sada je bio tih. Obično je tata voleo da jede integralni pirinač sa sojinim pljeskavicama i patlidžanom. Ali sada nije želeo da okusi bilo šta od hrane. Obično je tata voleo

da šeta, ali je sada bio suviše slab da bi mogao sam da hoda.

Lumuno je bila veoma, veoma uplašena. Razmišljala je o tome šta bi ona mogla da uradi?

Tada joj je na pamet pao njen omiljeni biblijski stih. On glasi: „Pomoć je meni od Gospoda.“ (Psalam 121,2a; SRP). „Tako je“, pomislila je. „Pomoć mi dolazi od Gospoda“. Odlučila je da pozove prijatelje da se mole sa njom preko društvenih mreža. Nije mogla da se sastane sa njima lično zbog ograničenja usled kovida, ali su mogli da se sretnu onlajn.

Te večeri, oko 30 prijatelja pridružilo se Lumuno onlajn. Zamolili su Boga da izleči Lumuninog tatu.

Deca su se okupila i sledeće večeri, i one nakon nje, kako bi se molila za njenog tatu. Molili su se svake večeri, mnogo dana zaredom.

Lumuno je znala da niko osim Boga ne može da izleči njenog tatu, pa se i sama često molila.

„Dragi nebeski Oče, molim Te pomozi tati“, molila se. „On je jako bolestan. Molim Te, izleči ga i pošalji svoje anđele da ga čuvaju.“

Svakog dana ponavljala je svoj omiljeni biblijski stih: „Pomoć je meni od Gospoda. Pomoć mi dolazi od Gospoda.“

Ali tata nije izgledao kao da mu je bolje.

Tada je Lumunin četvorogodišnji brat, Benjamin, prišao tati sa ozbiljnim pitanjem.

„Ko će da plati moju školarinu ako ti ne ozdraviš?“, upitao je.

Tati su počele da teku suze. Bio je dirnut čuvši koliko je mali Benjamin zabrinut. Nije mnogo govorio u prethodne dve nedelje zbog toga što je bio jako bolestan, ali sada je imao nešto da kaže.

„Sve će biti u redu“, obećao je. „Biću ja dobro.“

Nakon toga je tata počeo da se oporavlja. Sve više je govorio. Počeo je da jede jagode, grožđe i ovsenu kašu.

Lumuno i Benjamin su bili presrećni što ga vide kako jede!

Polako mu se vraćala snaga. Prošlo je otprilike mesec dana pre nego što je ponovo mogao da govori kao ranije, da jede integralni pirinač sa sojinim pljeskavicama i patlidžanom kao ranije i da ponovo hoda sam.

Lumuno je bila presrećna! Zaista, njena pomoć je došla od Gospoda! Bog je uslišio njene molitve.

Lumuno ima naročitu poruku za drugu decu koja su možda zabrinuta zbog nečega.

Ona kaže: „Bog je čuo i uslišio moju molitvu za tatu. Želim da ohrabrim svu decu da se uvek mole Bogu. Bog koji je uslišio

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Zambiju na karti. Zatim im pokažite glavni grad Lusaku, gde Lumuno živi.
- Pogledajte kratak video-snimak o Lumuno na Jutjubu: bit.ly/Luumuno-SID.
- Preuzmite fotografije uz ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite misijske objave i kratke činjenice iz Južnoafričko-indijskookeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“

moju molitvu, uslišiće i vaše molitve. Naša pomoć dolazi od Gospoda.” 🌍

Vaš dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će drugoj deci da nauče o Bogu koji odgovara na molitve. Deo darova biće iskorišćen da se deci u Zambiji i drugim zemljama Južnoafričko-indijskookeanske divizije pokloni Biblija za Izviđače. Hvala vam što planirate velikodušni dar za 27. septembar.

ČUDESNA ZEMLJA

U Nacionalnom parku Južni Luangva u Zambiji žive životinje „velike petorke“ koje ljudi vole da vide na safariju: lav, leopard, nosorog, slon i afrički bivo.

ZAMBIJA | 19. jul

Jafet

Božji dar govora

Koji poseban dar si dobio/la od Boga? Da li je tvoj dar veliki osmeh koji može da osvetli celu prostoriju? Da li je to jaka ruka koja može da pomogne u kućnim poslovima? Ili su to brze noge koje mogu brzo da obave zadatke?

Osmoipogodišnji Jafet nije bio siguran da li ima neki poseban dar. Ali tada je pastor pozvao njegove roditelje da pohvali njegov glas.

„Vaš sin ima dobar glas“, rekao je pastor. „Trebalo bi da mu date priliku da propoveda sledeće subote.“

Jafet je bio iznenađen kada je čuo da ima dobar glas. Nikada nije mislio da je njegov glas nešto posebno. Ali pastor je insistirao da je njegov glas drugačiji. Neki dečaci govorili su toliko tiho da ih je bilo teško čuti. Drugi su mumlali tako da ih je bilo teško razumeti. Ali Jafet je govorio jasno i glasno.

Jafet nikada nije razmišljao o propovedanju. Ali osećao se dobro i uzbuđeno zbog te zamisli. Pastor mu je poslao propoved koju je trebalo da nauči napamet. Propoved je bila o tome da Isus uskoro dolazi.

A onda je Jafet video da propoved ima pet stranica i malo se uplašio. Ali roditelji su ga

ohrabrili da pokuša. Tata je rekao da može da vežba propoved pred njim i mamom.

Tako je te večeri Jafet postavio visoku stolicu u dnevnoj sobi. To bi bila njegova propovedaonica. Stojeći iza stolice, stavio je pet stranica propovedi na nju i pomolio se:

„Bože, molim Te, koristi me kao sud kroz koji ćeš govoriti svom narodu.“

Zatim je pročitao propoved. Nije bilo lako. Čitao ju je prvi put. Kada je završio, pomolio se:

„Bože, neka moji roditelji, kojima sam propovedao, razumeju ono što sam rekao.“

Mama ga je zagrlila i ohrabrila da nastavi da vežba.

„Imaš još posla, ali je zapravo bilo vrlo dobro“, rekla mu je.

Jafet je odlučio da se potrudi još više.

Sledećeg dana, u ponedeljak, bio je veoma zauzet. Nije imao vremena da ponovo pročitava propoved pre nego što je uveče propovedao roditeljima. Ali kada je završio, mama je rekla da je bilo bolje nego prvi put.

Jafet je odlučio da se još više potrudi.

Sledećeg dana pročitao je propoved 15 puta pre nego što ju je propovedao. Svaki slobodan trenutak koristio je da je čita. Te

večeri mu je bilo mnogo lakše da propoveda. Mama je bila veoma zadovoljna.

„Ovog puta je bilo zaista dobro!“, uzviknula je. „Nisi napravio nijednu grešku.“

Jafet se osećao odlično.

U sredu je pročitao propoved još devet puta. Te večeri mama je rekla da je bio najbolji do sada. Ali u četvrtak mu je rekla da ne čita propoved.

„Treba ti vremena za odmor“, rekla je.

U petak uveče, Jafet je poslednji put večbao propoved.

U subotu ujutru, Jafet se malo uplašio. Ali kad je stao iza propovedaonice u crkvi, osetio je prisustvo Svetog Duha.

Pomolio se:

„Bože, molim Te, koristi me kao sud kroz koji ćeš govoriti svom narodu.“

Zatim je propovedao o tome da Isus uskoro dolazi. Na kraju se ponovo pomolio:

„Bože, neka ljudi kojima sam propovedao razumeju ono što sam rekao.“

Ljudi su mu se posle bogoslužjenja zahvalili. Rekli su da je njegov glas poseban dar od Boga.

„Ti si veoma dobar propovednik“, rekao je neko.

„Treba jednog dana da postaneš pastor“, rekao je drugi.

Te subote je Jafet prvi put propovedao u crkvi. Ali to nije bio poslednji put.

Danas Jafet ima 11 godina i propovedao je već mnogo puta u Lusaki, glavnom gradu Zambije.

Jafet kaže da je srećan što mu je Bog dao dar govora (vidi 1. Petrovu 4,9–11), ali da on nije jedino dete sa darom od Boga. On kaže da svako dete ima poseban dar od Boga.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Zambiju na karti. Zatim im pokažite njen glavni grad, Lusaku, u kome Jafet živi.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Jafetu na: bit.ly/Japhet-SID.
- Preuzmite fotografije uz ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podstaknite decu da prepoznaju svoje darove. Za ideje pogledajte: Rimljanima 12,6–8; 1. Korinćanima 12–14; Efescima 4,11 i 1. Petrova 4,9–11.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja posetite sajt: IWillGo.org.

„Želim da ohrabrim drugu decu da koriste svoje duhovne darove i talente koje im je Bog dao“, kaže on. 🌍

Vaš dar Trinaeste subote pomoći će deci da saznaju više o Bogu koji daje dobre darove svojoj deci. Deo darova biće iskorišćen da deca u Zambiji i drugim zemljama Južnoafričko-indijskookeanske divizije dobiju svoju „Izviđačku Bibliju“. Hvala vam što planirate velikodušni dar 27. septembra.

ČUDESNA ZEMLJA

Termitska brda u Zambiji mogu da narastu do veličine male kuće.

ZAMBIJA | 26. jul

Verni u školi

Sišemo

Da li si ikada započeo/la školsku godinu sa zakašnjenjem? Ako jesi, znaš koliko je neprijatno stići kasnije od ostale dece koja su već neko vreme zajedno. Svi se već poznaju, ali ti ne poznaješ nikoga, i niko ne poznaje tebe.

Tako se osećala i 12-godišnja Sišemo kada je stigla u osmi razred u svoj novi internat u Zambiji. Zbog greške u papirima, započela je školovanje u školi za devojčice ceo mesec kasnije.

Kada se uselila u dom za devojčice, nije poznavala nikoga. I niko nije poznao nju. A sve ostale devojčice su se već poznavale jer su zajedno učile četiri nedelje.

Međutim, nepoznavanje drugih devojčica bio je Sišemin najmanji problem. Brzo je saznala da mora da se pripremi za veoma važan test.

Sišemo je stigla u školu u petak, a test je bio zakazan za ponedeljak. Ostale devojčice su se pripremale za test četiri nedelje. Našavnica im je rekla da im je poslednja prilika za pripremu petak uveče.

Škola nije bila adventistička, ali je Sišemo poticala iz adventističke porodice. Nije želela da uči u petak uveče.

Međutim, u petak uveče u 18 časova, našavnica je uvela Sišemo i još 55 devojčica u učionicu i rekla im da imaju poslednju priliku da se pripreme za test. Imale su tri sata za učenje.

Kada je sela, Sišemo je pogledala oko sebe. Sve devojčice su bile zauzete učenjem za test. Sišemo je izvadila knjigu o suboti. Spakovala ju je pre polaska kako bi imala šta da čita tokom subote.

Ubrzo su ostale devojčice primetile da se Sišemo ne priprema za test i pitale su je šta radi. Sišemo im je objasnila da je adventista sedmog dana i da poštuje subotu. Devojčice su se značajno pogledale. Ispostavilo se da ih još šest takođe dolazi iz adventističkih porodica, ali su one ipak učile za test.

Jedna od njih je rekla: „Ali Bog razume našu situaciju. Moramo da položimo test.“

Sišemo se nije složila sa njom. Bog je rekao: „Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ“ (2. Mojsijeva 20,8) i ona je bila odlučna u svojoj odluci da svetkuje subotu bez obzira na sve.

Sišemo nije mogla da se pripremi za test, ali ga je u ponedeljak bez problema položila.

la. Bila je sigurna da ju je Bog blagoslovio zato što je poštovala subotu.

Ali tu se njeni problemi nisu završili. Sišemo je ubrzo saznala da škola zahteva od svih devojčica da subotom čiste domove i ostale školske zgrade. Sišemo nije želela da radi subotom, ali nije želela ni da pravi problem. Zato se prvih nekoliko subota sakrivala na sportskom terenu za vreme čišćenja.

Ali jednog dana, nastavnica ju je pronašla na terenu i pitala je zašto ne pomaže drugima. Sišemo joj je objasnila da poštuje subotu. Nastavnica ju je razumela i dozvolila joj da umesto toga čisti nedeljom.

Onda se dogodilo nešto zanimljivo. Druge devojčice iz adventističkih porodica videle su da Sišemo svetkuje subotu i pitale su da li i one mogu da rade nedeljom. I one su od nastavnice dobile istu dozvolu, pa je tako grupa adventističkih devojčica počela da svetkuje subotu.

Sišemina vernost privukla je pažnju i devojčica koje nisu dolazile iz adventističkih porodica. Postavljale su joj mnoga pitanja o suboti.

„Želimo da razumemo zašto poštuješ subotu“, rekla je jedna od njih.

„Mi obožavamo Boga u nedelju jer je Isus vaskrsao u nedelju. Zašto vi obožavate Boga u subotu?“, pitala je druga.

Sišemo je govorila o pravom značenju subote. Rekla je da je na početku Bog blagoslovio sedmi dan, i da to nema nikakve veze sa Isusovim vaskrsenjem. Biblija kaže: „I svrši Bog do sedmog dana djela svoja, koja učini; i počinu u sedmi dan od svih djela svojih, koja učini; I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan počinu od svih djela svojih, koja učini.“ (1. Mojsijeva 2,2.3)

Devojčice su bile zadivljene činjenicom da je sedmi dan, tj. subota, pravi dan od odmora. Počele su da traže da se pridruže Sišemo u svetkovanju subote i da rade samo nedeljom.

Tako su, zahvaljujući Sišeminom vernosti, mnoge devojčice u internatu koji nije bio adventistički počele da poštuju subotu.

Ako je Bog mogao da upotrebi Sišemo da pomogne devojčicama u Zambiji da zavole

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Zambiju na karti.
- Recite deci da je Misionsko odeljenje Adventističke crkve upoznalo Sišemo tokom letnjeg raspusta nakon što je završila srednju školu i iselila se iz internata. Tada se pripremala da napusti Zambiju kako bi studirala na univerzitetu u Sjedinjenim Američkim Državama. Kaže da može samo Bogu da zahvali za priliku da studira u inostranstvu jer je odbila da polaže prijemne ispite za univerzitet subotom u Zambiji. Bog ju je nagradio tako što je upisala univerzitet u SAD sa punom stipendijom.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Sišemo na: bit.ly/Sisemo-SID.
- Preuzmite prateće fotografije uz ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite Misijske objave i kratke činjenice iz Južnoafričko-indijskookeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poči ću“ Adventističke crkve – Cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“

subotu, zamisli šta Bog može da učiniti preko tebe. 🌍

Deo vašeg dara Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će deci u Sišeminom zemlji, Zambiji, da nauče više o Gospodu subote. Darovi će omogućiti da mnoga deca dobiju „Izviđačku Bibliju“. Hvala vam što planirate velikodušni dar 27. septembra.

ZAMBIJA | 2. avgust

Bog je dobar

Henri

Možda bi te iznenadilo kada bi video/la Henrija kako ustaje da propoveda u tvojoj crkvi. On izgleda kao i svako drugo dete. Visok je i vitak, a ima i stidljiv osmeh. Verovatno je tvojih godina. Ima samo 12 godina.

Bez obzira na svoje godine, Henri je mnogo puta propovedao u Zambiji. Posebno voli da propoveda deci poput tebe.

O čemu on govori? Henrijeve omiljene teme su njegova majka i Mefivostej. Možda si čuo/la za Mefivosteja. Mefivostej je imao samo pet godina kada je u njegov dom stigla tužna vest da su njegov otac, princ Jonatan, i njegov deda, izraelski kralj Saul, poginuli u bici. Mefivostejeva dadilja se uplašila. Verovatno je pomislila da je i život malog dečaka u opasnosti. Podigla je dečaka da pobegne sa njim. Ali je u žurbi dečak pao i njegova stopala su bila ozbiljno povređena. Ostao je hrom na obe noge.

„To je bio veoma tužan dan za ovog malog dečaka“, kaže Henri dok propoveda. „Za jedan dan, izgubio je oca, dedu i sposobnost da hoda“. „Ali“, dodaje Henri, „Bog ne prestaje da bude dobar čak ni u teškim trenucima.“

Neko vreme posle tog veoma tužnog dana, David je postao car Izraela. Davidov

najbolji prijatelj bio je Jonatan, Mefivostejev otac, i Davidu je on mnogo nedostajao. Tako je David pitao da li je neko iz Jonatanove porodice još uvek živ. Zamislite Davidovo iznenađenje i radost kada je saznao da je Jonatanov sin Mefivostej živ! David je primio Mefivosteja u carsku palatu kao člana sopstvene porodice i pozvao ga da uvek jede za njegovim stolom. Dečak koji je izgubio oca i dedu dobio je novu porodicu.

Henri voli izveštaj o Mefivosteju jer ga podseća na njegovu sopstvenu porodicu. Mefivostej je izgubio roditelja. Henri je takođe izgubio roditelja.

Henri je s nestrpljenjem iščekivao rođenje novog brata ili sestre kada se njegova mama ozbiljno razbolela. Hitno je prebačena u bolnicu u glavni grad Zambije, Lusaku.

Svakog jutra su se Henri i njegov tata kod kuće molili za mamu i za bebu. Uveče su se Henri i tata ponovo molili. Ali nakon mesec dana, stigla je tužna vest da je beba umrla.

Henri je bio veoma tužan, ali je i dalje verovao da je Bog dobar. Rekao je sebi: „Bog ne prestaje da bude dobar čak ni u teškim

trenucima.“ Nastavio je da se moli Bogu svakog jutra i svake večeri.

Ali tri nedelje kasnije, i njegova mama je umrla.

Henri je bio veoma tužan, ali je i dalje verovao da je Bog dobar. Rekao je sebi: „Bog ne prestaje da bude dobar čak ni u teškim trenucima“. Nastavio je da se moli Bogu svakog jutra i svake večeri.

Nedugo zatim, dogodila se nova tragedija. Henrijeva tetka – sestra njegove mame – razbolela se od raka. Lekari su rekli da bolnice u Zambiji ne mogu da joj pomognu i preporučili su da ode u bolnicu u dalekoj Indiji. Tata i ostali rođaci su sakupili novac da je pošalju tamo. Ali lekari u Indiji su rekli da ni oni ne mogu da joj pomognu i poslali su je nazad kući u Zambiju. Henri se molio svakog jutra i svake večeri za svoju tetku.

Ali je i ona umrla. Henri je bio veoma tužan, ali je i dalje verovao da je Bog dobar. Rekao je sebi: „Bog ne prestaje da bude dobar čak ni u teškim trenucima“. Nastavio je da se moli Bogu svakog jutra i svake večeri.

Godinu dana nakon što mu je mama umrla, Henri je bio pozvan da propoveda u dečjoj crkvi. Propovedao je o Mefivosteu. Rekao je deci: „Mefivostej me podseća na svu onu decu koja su izgubila roditelje, ali ipak nastavljaju dalje“.

Obraćajući se konkretno deci koja su izgubila jednog ili oba roditelja, rekao je: „Osećam vašu bol. I ja sam izgubio roditelja i znam kako je to. Ali pogledajte mene. Kako se razlikujete od mene? Svi smo isti. Možemo da nastavimo dalje, kao Mefi-

Da bi bilo zanimljivije

- Prikažite deci Zambiju na karti. Zatim im pokažite i glavni grad Lusaku, gde Henri živi.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Henriju na: bit.ly/Henry-SID.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Henriju na: bit.ly/Henry-SID.
- Podelite Misijske objave i kratke činjenice iz Južnoafričko-indijskoookeanske divizije sa: bit.ly/sid-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“

vostej, jer Bog ne prestaje da bude dobar čak ni u teškim trenucima.” 🌍

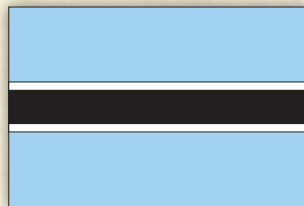
Vaša dar Trinaeste subote pomoći će drugoj deci da nauče više o Bogu koji je dobar čak i u teškim trenucima. Deo dara biće iskorišćen da se deci u Zambiji i drugim zemljama Južnoafričko-indijskoookeanske divizije obezbedi „Izviđačka Bilija“. Hvala vam što planirate velikodušni dar 27. septembra.

ČUDESNA ZEMLJA

Glavna jela u Zambiji se uglavnom prave od kukuruza, batata i kikirikija, kao i od govedine, piletine i svinjetine.

BOCVANA | 9. avgust

Hačile

Sjaji radošću

Možda mislite da je ovo iskustvo o majci koja je vodila svog sina u crkvu. Ali zapravo, ovo je iskustvo o sinu koji je odveo svoju majku u crkvu.

Da li ste zbunjeni? Dozvolite mi da vam objasnim!

Mali dečak po imenu Hačile počeo je da ide u crkvu u Bocvani svake subote kada je imao 3 godine. Njegova mama ga je odvodila u crkvu ujutru, ostavljala ga tamo, a zatim ga popodne vraćala kući.

Njegova mama nije bila član Hrišćanske adventističke crkve. Ali Hačileova baka je bila adventistkinja i rekla je mami da bi mali dečak trebalo da ide u crkvu subotom.

Tako je mama vodila Hačilea u crkvu svake subote kada je imao 3 godine. Vodila ga je i kada je imao 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10 godina. Vodila ga je i kada je imao 11 i 12 godina. Svake subote se vraćao kući sa licem koje je sijalo od radosti. Najviše od svega na svetu je voleo da slavi Boga u crkvi!

Ali jedne subote, Hačile se vratio kući sa tužnim izrazom lica. Bio je tužan zato što

je sam u crkvi. „Mama, svake subote sedim sa drugim porodicama na ručku“, rekao je. „Zašto ne želiš da dođeš u moju crkvu da mogu ljudima da pokažem da i ja imam porodicu?“

Tada se mama rastužila. Želela je da bude dobra majka koja brine o svom sinu. Ali sada je njen sin izgledao kao siroče koje je moralo da ide od porodice do porodice da bi ručalo svake subote.

Tako je mama pripremila veliki ručak i otišla sa Hačileom u crkvu sledeće subote.

Hačile je bio oduševljen! Pozvao je sve svoje prijatelje, pa čak i pastora.

„Dođite i upoznajte moju mamu!“, rekao je. „Dođite i jedite sa nama! Moja mama je pripremila dovoljno hrane za sve nas!“

Hačileovi prijatelji su prišli da upoznaju njegovu mamu. Porodice koje su hranile Hačilea mnogo prethodnih subota prišle su da upoznaju njegovu mamu. Čak je i pastor došao da je upozna.

Hačileovo lice sijalo je ponovo od radosti. Bila je to najbolja subota do tada!

Ali mama je i dalje bila tužna. Videla je da je njen sin usamljen u crkvi.

Zato je sledeće subote ponovo pripremila veliki ručak i ponovo otišla sa Hačileom u crkvu.

Hačile je bio presrećan! Njegov osmeh bio je od uha do uha.

Nakon toga, mama je počela da ide u crkvu svake subote.

Nedugo zatim, Hačile je odlučio da preda svoje srce Isusu. Pozvao je mamu da dođe i posmatra njegovo krštenje. Mama je gledala kako dečak izlazi iz vode. Njegovo lice je sijalo od radosti.

U tom trenutku, u njenom srcu se rodila želja da i ona ima istu radost. Biblija kaže da je radost deo ploda Svetog Duha: „A rod Duha je: ljubav, radost, mir, trpljenje, ljubaznost, dobrota, vera, blagost, samosavlđavanje“ (Galatima 5,22.23; SRP). Kada su ljudi ispunjeni Svetim Duhom, oni imaju radost.

Mama je odlučila da preda svoje srce Isusu i krstila se u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi.

Možda ste pomislili da je ovo iskustvo o majci koja je dovela svog sina u crkvu. Ali zapravo, ovo je iskustvo o sinu koji je doveo svoju majku u crkvu. I kako se radost Duha širila u njegovoj porodici, Hačile je na kraju doveo i svog tatu i svu svoju braću i sestre u crkvu. Danas cela porodica subotom sa radošću slavi Boga. 🌍

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Bocvanu na karti.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Hačileovoj mami, čije je ime Marta, na: bit.ly/Martha-SID.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite Misijske objave i kratke činjenice iz Južnoafričko-indijskookeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – Cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; i cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom.“

Vaš dar Trinaeste subote ovog tromesečja naučiće decu o radosti u Bocvani i drugim zemljama Južnoafričko-indijskookeanske divizije. Deo dara biće iskorišćen za izradu serije kratkih video-zapisa o plodovima Duha. Hvala vam što planirate velikodušni dar 27. septembra.

MISIONSKI ZAPIS

Godine 1921. američki misionar V. H. Anderson, u razgovoru sa caricom majkom, Gagoangve, regentom za tada 16-godišnjeg poglavicu, Bathoena II, dobio je dozvolu za otvaranje bolnice u selu Kanie u Bocvani, pod uslovom da se u njoj ne sme propovedati jevanđelje. Rad dr A. H. Krečmara je u novoj bolnici razbio predrasude i 1922. J. R. Kembelu je bilo dozvoljeno da uđe u Kanjeu i održava verske sastanke. Godine 1927. H. Vokeru je dozvoljeno da tamo obavlja redovan misijski rad, a takođe i u Mauiani, selu udaljenom 50 kilometara, u kome je nekada radio Dejvid Livingston.

ZIMBABVE | 16. avgust

Laki

Zaključani Laki

Jedanaestogodišnji Laki nije išao u crkvu u Zimbabveu. Niko iz njegove porodice nije išao u crkvu. Ali onda su prijatelji počeli da ga pozivaju da ide s njima u crkvu subotom.

Laki je otišao sa njima u Adventističku crkvu. Toliko mu se dopalo da je pozvao mamu da i ona pođe sa njim.

Mama je otišla s Lakijem u crkvu. Ali njoj se nije dopalo bogoslužjenje. U crkvi ljudi slave Boga. Ali mama nije slavila Boga. Kao i mnogi ljudi u Zimbabveu, ona je slavila svoje bake i deke, prabake i pradeke i čukunbake i čukundede. Iako su bili mrtvi, verovala je da može da razgovara s njima.

Tokom propovedi, tiho je upitala Lakija: „Da li se ljudi u ovoj crkvi ne slažu sa mojim verovanjima?“

„Da, ne slažu se“, šapnuo joj je Laki.

Mama nije više ništa rekla sve dok nisu stigli kući. A onda je počela da viče na Lakija. Vikala je na njega svakog dana u narednih nekoliko dana. Zatim je učutala i odbila da razgovara sa njim. Ali Laki je nastavio da ide u crkvu.

Posle tri meseca, mama je prekinula sa ćutanjem. „Ne smeš da izlaziš iz kuće subotom ujutru“, prvo je rekla.

Mama se zaista potrudila da Laki ne ide u crkvu. Zaključavala ga je u njegovoj sobi i otvarala vrata tek nakon što bi bogoslužjenje u crkvi bilo završeno.

Kad je videla da i dalje veruje u Boga, pomislila je da sa njim nešto nije u redu. Nije razumela zašto ne želi da poštuje njihove mrtve pretke kao i ona. Pozvala je tradicionalnog iscelitelja, koji je takođe poštovao mrtve pretke, da dođe u njihovu kuću i vidi šta nije u redu sa Lakijem.

Ali Laki nije želeo da razgovara s tradicionalnim isceliteljem. Pobegao je u kupatilo i zaključao vrata.

Mama je došla do vrata i vikala: „Zašto odbijaš da razgovaraš sa isceliteljem i saznaš šta nije u redu sa tobom?“

Iza vrata, Laki je objasnio da Biblija uči da ljudi ne mogu da razgovaraju sa mrtvim bakama i dekama, prabakama i pradekama i čukunbakama i čukundedama.

„Kada ljudi umru, ne mogu da čuju niti da govore, jer spavaju“, rekao je. „Zašto me pri-

siljavaš da radim nešto sa čim se ne slažem i zbog čega se ne osećam prijatno?”

Laki je proveo noć u kupatilu. Rano ujutru, otvorio je vrata i tiho se vratio u svoju sobu. Mama je spavala. Uvukao se pod ćebe i zaspao.

Ali kada se mama probudila i videla ga u krevetu, povikala je: „Zašto si u mojoj kući kada si hrišćanin? Idi kod hrišćana i živi sa njima!”

„Ovo je moj dom“, rekao je Laki. „Ovde sam odrastao. Ako ne želiš da ostanem ovde, gde hoćeš da idem?”

Mama nije odgovorila i njih dvoje nisu više razgovarali do kraja tog dana. Sledećeg dana, Laki je obećao da će prestati da ide u crkvu. Bio je umoran od svađa s mamom.

Laki je održao svoje obećanje godinu dana. Ali prijatelji su ga i dalje pozivali da ide u crkvu, i na kraju je ponovo otišao. Nije ništa o tome rekao mami.

Prošlo je nekoliko godina i Laki je završio osmi razred. Jedan od njegovih prijatelja planirao je da upiše adventističku srednju školu i on je takođe želeo da ide u tu školu. Zamolio je mamu za dozvolu.

Mama nije bila sigurna da li je to dobra zamisao, ali ju je Laki ubedio da adventistička škola ima bolje nastavnike.

Samo mesec dana nakon početka školske godine, Laki je predao srce Bogu i krio se. Mama je bila uznemirena, ali se posle nekog vremena smirila. Zatim se dogodilo nešto neverovatno. Njegova mama je počela da se interesuje za Boga. Laki je iz škole donio Bibliju i počeli su da je čitaju zajedno. Onda ju je ponovo pozvao da ide sa njim

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Zimbabve na karti. Zatim im pokažite Bulavajo, gde živi Laki.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite misijske izveštaje i kratke činjenice iz Južnoafričko-indijskookeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“

u crkvu. Mama je otišla. Danas sa njim ide u crkvu svake subote. Laki se moli da i ona preda svoje srce Bogu.

Laki je podelio svoju ljubav prema Bogu sa svojom mamom kroz Bibliju koju je pozajmio iz adventističke škole u Bulavaju, u Zimbabveu. 🌍

Vaš dar Trinaeste subote ovog tromesečja može pomoći drugoj deci da podele saznanja o Bogu sa svojim roditeljima. Deo darova biće iskorišćen za nabavku Biblija za decu u Zimbabveu i drugim zemljama Južnoafričko-indijskookeanske divizije. Hvala vam što planirate velikodušan dar 27. septembra.

MISIONSKI ZAPIS

Zimbabve ima jedan adventistički univerzitet, univerzitet Solusi, i 11 srednjih škola. U Zimbabveu postoji 12 adventističkih klinika, kao i stomatološka klinika u predgrađu Hararea, glavnog grada, i još jedna u predgrađu Bulavajoa, drugog po veličini grada u Zimbabveu.

ZIMBABVE | 23. avgust

Lucila

Moć poziva

Da li znaš koliko snažan može da bude jedan poziv?

Lucila je ponekad sa bakom išla u crkvu. Ali pevanje joj je bilo dosadno, a tokom propovedi bi zaspala. Zato je prestala da ide u crkvu.

Ali onda je dobila poseban poziv da ide u crkvu. U subotu ujutru, jedna petnaestogodišnja devojčica iz komšiluka po imenu Abigejl videla je Lucilu kako se igra napolju i pozvala je da pođe sa njom u crkvu. „Idem u crkvu“, rekla je Abigejl. „Hoćeš li da pođeš sa mnom?“

Njih dve nisu bile bliske prijateljice, ali je Lucila viđala Abigejl u komšiluku. Sviđala joj se i divila joj se jer je bila starija. Lucila nije planirala da tog jutra ide u crkvu. Zapravo, nikada ranije nije bila u Adventističkoj crkvi. Ali odjednom se setila da je čula kako Adventistička crkva organizuje kampovanja i druge zanimljive aktivnosti. Pomislila je: „Zašto da ne? Hajde da probam.“ I tako je krenula sa Abigejl u crkvu.

Kada su stigle, Lucilu su uputili u grupu za mlađu decu. Nije nikoga poznavala, ali je taj

osećaj nelagodnosti trajao samo trenutak. Učiteljica je započela Subotnu školu igrom povlačenja konopca. Umesto konopca, deca su se povlačila međusobno. Bilo je veoma zabavno! Pre nego što se Subotna škola završila, Lucila je čak stekla i novog prijatelja.

Nakon Subotne škole, Lucila je sela pored Abigejl u crkvi. Pesme su bile živahne i zanimljive. Propovednik je takođe bio živahan i zanimljiv. Umesto da zaspi, ostala je potpuno budna.

Lucila je želela ponovo da ide u crkvu i jedva je čekala da je Abigejl ponovo pozove. Ali posle bogoslužjenja, Abigejl ništa nije rekla o zajedničkom odlasku sledeće subote. Nije pomenula crkvu ni u nedelju, ponedeljak ili utorak. Do srede, Lucila više nije mogla da izdrži. „Hej, možemo li opet da idemo zajedno u crkvu sledeće subote?“, upitala je.

Abigejl je izgledala iznenađeno.

„Oh, hoćeš da ideš sa mnom?“, upitala je. „U redu, svratiću do tvoje kuće i povešću te.“

U subotu ujutru, Lucila je bila obučena i spremna kada je Abigail stigla.

Od tada su njih dve išle zajedno u crkvu svake subote. Lucila je uživala svaki put. Veoma je zavolela muziku i propovedi. A sviđalo joj se i da upoznaje nove prijatelje i da se bliže upoznaje sa Isusom. Nije prošlo mnogo vremena, a Isus je postao njen najbolji prijatelj i odlučila je da mu preda svoje srce putem krštenja.

Abigejl je bila presrećna kada se Lucila krstila! Kada ju je prvi put pozvala u crkvu, nije ni sanjala da će taj poziv dovesti do krštenja. Sada, svaki put kada u crkvi vidi Lucilu, zna da je upravo njen poziv razlog što ona slavi Boga. Ta misao je svaki put ispunjava radošću!

Lucila jedva čeka da i sama doživi istu radost kao Abigejl. Abigejl joj je pokazala ljubav i dobrotu i Lucila želi da pokaže istu ljubav i dobrotu nekom drugom. Planira da pozove jednu komšinicu da ide s njom u crkvu sledeće subote.

„Sada i ja želim da pozovem nekoga u crkvu“, kaže ona. „Želim da budem kao Abigejl.“

Da li znaš koliko moćan može biti jedan poziv? Pozovi nekoga u crkvu sledeće subote. Možda će ta osoba biti kao Lucila i na kraju predati svoje srce Isusu. Sve što treba da uradiš jeste da nekoga pozoveš – a Bog će učiniti ostalo. 🌍

Kada su deca ispunjena Svetim Duhom, pokazuju radost, ljubav i dobrotu – baš kao

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Zimbabve na karti. Zatim im pokažite Bulavajo, gde Lucila živi.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Lucili na: bit.ly/Luccilla-SID.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite misijske izveštaje i kratke činjenice iz Južnoafričko-indijskookeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – Cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; i cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom.“

Abigejl. Biblija kaže: „A rod Duha je: ljubav, radost, mir, trpljenje, ljubaznost, dobrota, vera, blagost, samosavladvanje“ (Galatima 5,22.23; SRP). Vaš dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u izradi serije kratkih video-zapisa koji će decu u Zimbabveu i drugim zemljama Južnoafričko-indijskookeanske divizije učiti o plodovima Duha. Hvala vam što planirate velikodušan dar 27. septembra.

ČUDESNA ZEMLJA

U ranom srednjem veku, narod Bantu izgradio je grad-državu Veliki Zimbabve, koji je bio centar trgovačke imperije tokom 400 godina.

ZIMBABVE | 30. avgust

Sibuiso

Odbijanje odlaska u crkvu

Kada je Sibuiso imao osam godina, mislio je da je Isus izmišljena ličnost. Nikada nije išao u crkvu i nije verovao u Isusa.

Onda mu je jednog nedelnog jutra mama prišla i rekla: „Hajde danas da ideš u crkvu sa mnom.“

„Ne želim da idem“, odgovorio je.

„Moraš da ideš sa mnom u crkvu“, ponovila je mama.

„Ići ću, ali ne danas“, kazao je.

„U redu“, rekla je mama.

Ona je otišla sama u crkvu. A on je otrčao da igra fudbal sa drugovima.

Nekoliko nedelja kasnije, mama je ponovo pozvala Sibuisa da pođe s njom u crkvu.

Njegovo mišljenje se nije promenilo.

„Ne želim da idem“, rekao je.

„Ali moraš da ideš u crkvu“, ponovila je mama.

„Ići ću, ali ne danas“, odgovorio je.

„U redu“, kazala je mama.

Ona je opet otišla sama u crkvu. A on je otrčao da igra stoni tenis sa drugovima.

Sledeći put kada ga je mama pozvala, ponovo je odbio.

Tako je to trajalo pet godina.

A onda je jednog dana, kada je Sibuiso imao 13 godina, mama rekla da će biti prebačen u adventističku školu.

Sibuiso nije želeo da ide u tu školu. Nije želeo da se rastane od svojih drugova. Ali kada je pogledao mamu u oči, shvatio je da nema prostora za raspravu. Možda je mogao da odbije da ide u crkvu nedeljom, ali nije mogao da odbije da ide u adventističku školu.

Sibuisu se odmah svidela njegova nova škola. Video je da nastavnici vole svoj posao i da dobro predaju. Naročito mu se dopao čas veronauke. Po prvi put je čuo kako je svet stvoren. U Bibliji je pročitao da je Bog stvorio ljude po svom obličju. Pročitao je u 1. Mojsijevoj 1,27: „I stvori Bog čoveka po svom obličju, po obličju Božjem stvorio ga je – muškarca i ženu stvorio ih je.“

Sibuiso je zavoleo biblijske priče. Posebno ga je oduševio izveštaj o Noju i velikoj barci.

Zadivilo ga je kada je pročitao da je Isus vaskrsao Lazara iz mrtvih. A njegovo srce bilo je ganuto kada je saznao da je Isus umro kako bi sva deca koja veruju u Njega mogla da žive zauvek.

Počeo je da se pita da li Isus možda ipak nije samo izmišljena ličnost.

Želeo je da sazna više, pa je odlučio da ode u crkvu.

Uživao je u bogoslužnju. Propovednik je govorio o krštenju i večnom životu na Nebu sa Isusom.

Dečak je pomislio: „Isus zaista nije izmišljena ličnost. Želim da se krstim i da zauvek živim sa Njim.“

Sibuiso se vratio u crkvu sledeće subote – i svake subote nakon toga. Počeo je da pohađa biblijske časove i na kraju se krstio.

Mama je bila presrećna! Njen sin, koji je godinama odbijao da ide u crkvu, sada je verovao u Isusa i želeo je da živi za Njega.

Danas mama više ne govori Sibuisu da mora da ide u crkvu. On sam od sebe želi da ide – i nada se da će jednog dana i mama poželeti da ide s njim u crkvu subotom.

„Želim da idem u crkvu jer želim da budem bliži Hristu“, kaže on. 🌍

Tvoj dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će deci da nauče da Isus nije samo

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Zimbabve na karti. Zatim im prikažite Bulavajo, gde Sibuiso živi.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Sibuisu na: bit.ly/Sibuiso-SID.
- Preuzmite fotografije uz ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite misijske izveštaje i kratke činjenice iz Južnoafričko-indijskoookeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“

stvaran, već i da je On Bog. Deo dara biće iskorišćen za kupovinu dečjih Biblija za one kojima su potrebne, u Zimbabveu i drugim zemljama Južnoafričko-indijskoookeanske divizije. Hvala ti što planiraš da daruješ veliku kudušni dar 27. septembra.

ČUDESNA ZEMLJA

Mbira, poznat i kao klavir za palac, mali je ručni instrument koji se svira u Zimbabveu više od 1.000 godina.

ZIMBABVE | 6. septembar

Endžel

Pevanje uz sapunicu

Endžel je iz sveg srca zapevala dok je kod kuće prala sudove u sapunici. Dok je pevala o Božjoj ljubavi, osećala se kao da stoji pred Božjim prestolom na nebu.

Tada je mama ušla u kuhinju sa veoma ljutitim izrazom lica. Zagrmela je: „Nemoj da pevaš te pesme dok si kod kuće! Ti si adventista samo u školi. Kod kuće pripadaš mojoj crkvi.“

Endžel je začutala. Prestala je da peva i tužno pogledala mamu.

Problemi sa mamom su počeli kada je Endžel prebačena u adventističku školu u Bulavaju, u Zimbabveu. Mama nije želela da Endžel ide u tu školu. Želela je da njena ćerka pohađa školu koja pripada njenoj crkvi. Ali tatin prijatelj je preporučio adventističku školu, i tata je insistirao da Endžel ide tamo.

U školi je Endžel dobila crnu pesmaricu. Na koricama su zlatnim slovima bile ispisane reči: „Hristos u pesmi.“ Đaci su pevali iz pesmarice tokom bogoslužjenja, i Endžel je odmah zavolela te pesme. Njena omiljena pesma zvala se „Nemoj me sad mimoići“.

Endžel je ponela pesmaricu kući i pevala iz nje dok je provodila posebno vreme s Bogom ujutro i uveče. Pevala je iz nje dok je obavljala kućne poslove. Pevala je dok je čistila pod. Pevala je dok je prala odeću. Pevala je baš pesmu „Nemoj me sad mimoići“ kada je mama uletela u kuhinju i naredila joj da prestane.

Posle toga je Endžel prestala da peva kod kuće. Ali je u mislima pevušila svoju omiljenu pesmu dok se molila za mamu tokom svog posebnog vremena s Bogom ujutro i uveče. Molila se: „Čuj moj skromni vapaj. Pomozi mami da Te mama prihvati, da bismo svi postali adventisti sedmog dana.“

Endžel je i sama želela da postane adventista sedmog dana. Tek je nekoliko meseci išla u adventističku školu, ali je već zavolela Isusa o kome je čitala u Bibliji. Želela je da ide u adventističku crkvu subotom. Ali mama joj to nije dozvoljavala. Govorila joj je da ostane kod kuće i radi domaće zadatke, pere odeću ili čisti kuću.

Endžel je otišla kod školskog kapelana i ispričala mu o svojoj situaciji kod kuće. On

se pomolio sa njom i rekao joj: „Moraš da nastaviš da se moliš za svoju mamu svakog dana“.

Jednog dana, dok je Endžel prala sudove u sapunici, njena usta su se, a da nije ni primetila, otvorila i ona je počela da peva iz sveg srca. Baš kad je bila na sredini pesme, mama je ušla u kuhinju. Ali ovog puta njeno lice nije odražavalo gnev. Nije rekla ništa. Endžel je bila presrećna što mama nije bila ljuta. Sledećeg dana ponovo je pevala kod kuće.

Nakon nekoliko dana, mama je priznala Endžel da joj se zapravo dopada kako ona peva. Rekla je da joj je njeno pevanje poput sunčevog zraka u kući. „Nemam ništa protiv toga da pevaš kod kuće“, rekla joj je mama.

Endžel je bila presrećna! Te večeri, tokom svog posebnog vremena sa Bogom, zahvalila Mu se. Takođe se molila da joj mama dozvoli da ide u crkvu subotom i da postane adventista sedmog dana.

Sledećeg petka, Endžel je pitala mamu da li može da ide u crkvu subotom. Mama to nikada ranije nije dozvolila, ali ovog puta joj je rekla da nema ništa protiv.

Od tada je Endžel svake subote išla u crkvu.

Bila je presrećna! Još usrdnije se molila da joj mama dozvoli da postane adventista sedmog dana.

Jedne subote, pastor crkve je pitao ko želi da se priprema za krštenje. Endžel je otišla kući i pitala mamu da li može da se krsti. Na njeno iznenađenje, mama je rekla da nema ništa protiv. Endžel se krstila i pridružila Adventističkoj crkvi.

Bila je presrećna! Nastavila je da se moli da njeni mama i tata postanu adventisti sedmog dana.

Danas se njen tata priprema za krštenje. Endžel je sigurna da je samo pitanje vremena kada će i mama biti krštena. Ona zna da Bog čuje i odgovara na molitve. Čuo je njene molitve da može da peva kod kuće; čuo

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Zimbabve na karti. Zatim im pokažite i Bulavajo, gde Endžel živi.
- Pogledajte kratak Tutjub video u kojem Endžel peva svoju omiljenu pesmu „Nemoj me sad mimoići“ na: bit.ly/Angel-SID.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite misijske izveštaje i kratke činjenice iz Južnoafričko-indijskookeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – Cilj za duhovni rast br. 1:
„Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“

je njene molitve da ide u crkvu i da se krsti; i On čuje njene molitve za njene roditelje. Svakog jutra i večeri, tokom svog posebnog vremena s Bogom, ona peva i moli se:

„Nemoj me sad mimoići,

Čuj sad vapaj moj!

O, oprosti grehe moje,

Daj mi odmor svoj.“ 🌿

Hvala ti za dar koji ćeš dati Trinaeste subote ovog tromesečja kako bi deca u Zimbabveu i drugim zemljama Južnoafričko-indijskookeanske divizije mogla da uče o Isusu. Jedan od projekata za Trinaestu subotu obezbediće deci njihove lične Biblije za izviđače, dok će drugi omogućiti snimanje serije kratkih dečjih video-materijala o plodovima Duha. Hvala vam što planirate velikuodušni dar za 27. septembar.

ZIMBABVE | 13. septembar

Molitva vere

Emakjulet

Mama se uplašila kada se Emakjulet rodila. Medicinske sestre su se uplašile. Doktor se uplašio. Svi su se uplašili jer mala devojčica nije pustila ni glasa kada se rodila.

Obično devojčice i dečaci glasno zaplaču čim dođu na svet. Kao da su bili sasvim srećni u maminom stomaku i nisu želeli da izađu u veliki svet, pa plaču i vrište kada stignu na ovaj svet.

Ali Emakjulet nije vrisnula. Nije zaplakala. Ležala je tako mirno da je doktor pomislio da nešto nije u redu. Medicinske sestre su isto to pomislile. Mama je takođe mislila da nešto nije u redu. Počela je da se moli i moli.

Doktor je pokušavao da natera Emakjulet da zaplače. Trljao ju je. Bockao ju je. Lupkao je po njoj. Ništa. Nije ispustila nikakav zvuk.

Sad su svi bili strašno uplašeni. Dok su razmišljali šta da rade, mala beba je odjednom zaplakala. Ali to nije bio običan plač. Bebe obično plaču: „Uaaaaaaa!“ Ali Emakjulejt je plakala: „Meeeeh-meh-meh-mehhhhh!“

Nikome nije smetalo što je njen plač bio neobičan. Svi su bili srećni što uopšte plače. Mama je bila naročito srećna. Bog je uslišio njene molitve.

Te prve molitve bile su samo početak mnogih koje je mama upućivala za Emakjulet.

Posle tog prvog straha na rođenju, Emakjulet je delovala kao sasvim normalna devojčica dok je rasla u glavnom gradu Zimbabvea, Harareu. Ali kada je imala tri godine, počela je da dobija napade. Često bi se tresla i nije mogla da prestane. Dok se tresla, grizla bi sopstveni jezik. Bolelo ju je, ali nije mogla da stane. Onda bi pala na pod i ležala sasvim mirno.

Mama se uplašila i odmah je odvela Emakjulet u bolnicu.

Doktor joj je dao lekove, ali oni nisu pomogli. Emakjulet je i dalje imala napade.

Mama je pitala svakoga koga je znala za pomoć.

Ali Emakjulet je i dalje imala napade, i činilo se da postaju sve gori.

Prošla je jedna godina. Prošle su dve godine.

Jednog dana, kada je Emakjulet imala pet godina, dobila je napad dok je bila na krevetu. Počela je da se trese i ugrizla se za jezik. Onda je pala na krevet i ležala sasvim mirno.

Mama se strašno uplašila. Nije znala šta da radi. Ostavila je devojčicu i otišla u svoju sobu. Zatvorivši vrata, počela je da se moli i moli.

„Gospode, spasio si moju devojčicu kada se rodila, i možeš da je spasiš ponovo“, rekla je kroz suze. „Molim te, zaustavi ove napade. Vрати joj potpuno zdravlje.“

Dok se molila, odjednom je začula zvuk. Zvučalo je kao plač, ali to nije bio običan plač.

„Meh-meh-meh-mehhhhh!“

„Da li je moguće?“, pitala se mama.

Pažljivo je slušala.

„Meh-meh-meh-mehhhhh!“

„Da! Da!“, uzviknula je. „To je Emakjulejt, i ona plače!“

Mama je požurila do Emakjulet. Mala devojčica je bila budna i sasvim dobro. Mama je bila presrećna! Bog je opet uslišio njene molitve.

Od tog dana, Emakjulet nikada više nije imala nijedan napad. Veruje da joj je Bog spasio život dok je bila dete i da se i danas svakodnevno brine o njoj. Danas je učenica u adventističkoj srednjoj školi Solusi i ne prestano se moli Bogu.

„Želim da imam veru kao moja mama“, kaže ona. 🌍

Vaši darovi Trinaeste subote pomogli su i Emakjulet da se približi Bogu. Deo darova iz 1994. godine iskorišćen je za otvaranje adventističke srednje škole Solusi u Zimbabveu, gde Emakjulet sada uči. Kao učenica, predala je svoje srce Bogu i krstila se. Ovog

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Zimbabve na karti, a zatim im pokažite Bulavajo. Adventistička srednja škola Solusi nalazi se na oko 45 minuta vožnje od Bulavaja.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Emakjulet na: bit.ly/Emmaculate-SID.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite misijske objave i kratke činjenice iz Južnoafričko-indijskookeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“

tromesečja, vaši darovi Trinaeste subote pomoći će drugoj deci da se približe Bogu u Zimbabveu i drugim zemljama Južnoafričko-indijskookeanske divizije. Jedan od projekata obezbediće deci Biblije za Izviđače, a drugi će pomoći u snimanju serije kratkih dečjih video-zapisa o plodovima Duha. Hvala vam na velikodušnom daru koji planirate za 27. septembar.

ČUDESNA ZEMLJA

U Zimbabveu se nalaze neki od najvećih rezervata divljih životinja u Africi, ali vrste poput impale, kudua, bradavičaste svinje (na slici) i gnuu su ugrožene zbog lovokradica.

ZIMBABVE | 20. septembar

Emanuel

Uspeh sa Bogom

Emanuel je imao samo 10 godina, ali se osećao beznačajno. Mislio je da je beskoristan. Emanuel u stvari nije mogao da vidi. Emanuel je slep od rođenja.

Onda mu je neko rekao za školu koja pruža obrazovanje na Brajevom pismu. Brajevo pismo je poseban način učenja koji omogućava slepim osobama da čitaju dodirnom, koristeći prste. Nije bilo mnogo škola u Zimbabveu, gde Emanuel živi, koje su nudile časove na Brajevom pismu.

Emanuel je želeo da uči pomoću svojih prstiju. Želeo je da čita, iako nije mogao da vidi svojim očima. Počeo je da pohađa osnovnu školu Solusi.

U početku se mučio sa učenjem. Morao je da nauči kako da čita prstima. Imao je nisko samopouzdanje. Mnogo puta je čuo laž da ljudi koji ne vide ne mogu da imaju uspeh u životu. Mislio je da ni on nikada neće uspeti.

Ali tada je u adventističkoj školi počeo da uči o Isusu. Nikada ranije nije čuo za Isusa. Saznao je da ga Isus voli. Saznao je da je obdaren, potreban i dragocen Isusu. Kada

je škola organizovala Sedmicu duhovnog oživljavanja, odlučio je da preda svoje srce Isusu.

Emanuel nikada nije video Isusa svojim očima. Nikada nije čitao Bibliju svojim očima. Ali čitao ju je svojim prstima i verovao je da ga Isus voli. Krstio se i obećao da će služiti Isusu celim svojim životom.

Ali da li će Isus učiniti njegov život uspešnim?

Kada je završio osnovnu školu, suočio se s velikim izazovom. Bio je to izazov koji je delovao nemoguće. Morao je da polaže ispite kako bi prešao u adventističku srednju školu Solusi. Ali nije mogao da nabavi sve udžbenike koji su mu bili potrebni za pripremu ispita. Nije mogao da uči kako treba. Šta je mogao da uradi?

Emanuel se setio Isusa. Setio se da je obdaren, potreban i dragocen Isusu. Pomolio se: „U Filibljanima 4,13 piše: ‘Sve mogu u Isusu Hristu koji mi moć daje’. Bože, invaliditet ne znači nesposobnost. Mogu uspeti u životu. Pomozi mi, molim Te.“

Tada se dogodilo nešto neverovatno. Emanuel je položio ispite – i to ne samo da ih je položio, već je postigao najbolje rezultate u celoj školi!

Na posebnoj svečanosti u čast najboljih učenika, nastavnik je pozvao Emanuela da izađe pred sve prisutne u školskoj sali. Objasnio je da je Emanuel postigao najbolji ukupan rezultat na ispitima.

Šta je Emanuel uradio? Da li se osmehnuo i prihvatio aplauz nastavnika i učenika? Ne. Emanuel je verovao da svu slavu treba da da Bogu, pa je izašao pred sve i pomolio se. „Bože, hvala Ti što si mi pomogao da uspem“, rekao je. „Istina je – ‘Sve mogu u Isusu Hristu koji mi moć daje.’“

Emanuel veruje da je Bog tajna uspeha u životu. Svojim prijateljima govori da je Bog razlog zbog kog može da čita, Bog je razlog što uspeva u školi, i Bog je razlog što nije beznačajan, već neko vredan i poseban.

Neki od Emanuelovih prijatelja su slepi. Drugi mogu da vide. Ali Emanuel želi da svi znaju da samo onaj ko ima Boga u svom životu zaista može da vidi.

„Moj život ide u dobrom pravcu sa Bogom“, kaže on. „Osećam da me čeka svetla budućnost.“ 🌍

Emanuel može da pohađa nastavu u adventističkoj srednjoj školi Solusi i da tamo uči o Bogu zahvaljujući darovima Trinaeste subote. Deo darova iz 1994. godine iskorišćen je za otvaranje adventističke srednje

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Zimbabve na karti, a zatim im pokažite i Bulavajo. Adventistička srednja škola Solusi nalazi se oko 45 minuta vožnje od Bulavaja.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Emanuelu na: bit.ly/Emmanuel-boy.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite misijske objave i kratke činjenice iz Južnoafričko-indijsko-oceanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“

škole Solusi u Zimbabveu. Ovog tromesečja, vaši darovi Trinaeste subote pomoći će drugoj deci da uče o Bogu u Zimbabveu i drugim zemljama Južnoafričko-indijsko-oceanske divizije. Jedan od projekata obezbediće deci njihove lične Biblije za Izviđače, a drugi će pomoći u snimanju kratkih dečjih video-zapisa o plodovima Duha. Hvala vam na velikodušnom daru koji planirate 27. septembra.

ČUDESNA ZEMLJA

Nacionalni simbol Zimbabvea je zlatna ptica zvana hungve i pojavljuje se na zastavi, kao i na novčićima. Kamene rezbarije hungvea pronađene su postavljene na postoljima u ruševinama Velikog Zimbabvea. Verovatno predstavljaju orla ratnika ili afričkog orla ribu.

TRINAESTA SUBOTA, NAMIBIJA | 27. septembar

Karupareru

„Ne znam ko je Isus“

Karupareru (na slici desno) je nalik svakom drugom sedmogodišnjem detetu. Najsrećnija je kada se igra, najtužnija je kada je grde, i voli da jede makarone. Ali nikada nije čula za Isusa.

Karupareru živi na mestu koje se ne može pronaći na mapi. Sa svojom porodicom živi na imanju sa četiri kolibe duboko u pustinji severne Namibije. Do najbliže prodavnice pešice se hoda sedam sati. Niko u njenoj porodici nema automobil, pa čak ni bicikl. Ako žele da odu negde, obično moraju da pešače.

Karupareru, međutim, ne mora da ide u prodavnicu. Njena porodica, kao i mnogi ljudi iz njenog plemena Himba, retko ima novca da kupe bilo šta.

Umesto toga, devojčica provodi dane pomažući roditeljima zajedno sa petoro braće i sestara u gajenju koza i krava. Kada dođe kišna sezona, pomaže i u sadnji maizea (vrsta belog kukuruza).

Kukuruz je najvažnija hrana u njihovoj porodici. Karupareru pomaže mami da ga samelje u brašno, a zatim ga zajedno kuvaju sa vodom u loncu na otvorenoj vatri. Kuku-

ruz i voda se zajedno kuvaju dok ne nastane ukusan gust beli kačamak. Gotovo za svaki obrok Karupareru jede taj kačamak sa kiselim kozjim ili kravljim mlekom.

Kada porodica ima malo novca – na primer, kada baka dobije penziju od države – neko možda ode na sedmočasovni put do prodavnice da kupi Karupareru njeno omiljeno jelo, makarone.

„Volim makarone“, kaže Karupareru. „Ali ih ne jedemo često, jer moramo da ih kupimo, a nemamo novca.“

Ipak, potpuno je srećna što svakog dana jede kačamak od kukuruza i kiselo mleko. Njoj su veoma ukusni!

Kada se kišna sezona završi i vreme postane veoma suvo, Karupareru i njena porodica napuštaju svoje imanje i lutaju pustinjom u potrazi za vodom i travom za svoje koze i krave. Putuju oko osam meseci godišnje. Zatim se vraćaju na svoje malo imanje da bi gajili kukuruz tokom sledeće kišne sezone.

Veći deo godine je veoma vruće jer se Namibija nalazi u pustinji. Jedina odeća koju Karupareru ima je komad tkanine koji podseća na suknju. Svi u njenoj porodici oblače

se slično. Na vrelom afričkom suncu udobnije je nositi laganu odeću.

Kosa Karupareru uvijena je u dve pletenice koje joj vise preko čela. Sve devojčice nose ovakvu frizuru. Kada poraste, uvijaće kosu u mnogo, mnogo pletenica, baš kao njena mama i baka. Poput njih, mešaće te pletenice sa crvenom glinom koja pomaže u zaštiti od insekata i surove pustinjske klime.

Karupareru je najsrećnija kada se igra. Voli igru u kojoj devojčice tapšu rukama i plešu, plešu i plešu. Takođe voli da igra između dve vatre. Ona i njeni prijatelji napravili su loptu od starih krpa i igraju se tako što je dobacuju jedni drugima.

Karupareru je najtužnija kada je grde. Mama je grdi kada se igra umesto da obavlja svoje obaveze. Pre neki dan, mama ju je poslala na bunar sa plastičnim kanisterom da donese vodu. Do bunara se hoda 15 minuta, a isto toliko je potrebno i za put nazad. Ceo put traje između 30 i 40 minuta.

Ali mama je čekala i čekala da se devojčica vrati sa vodom. Prošlo je 30 minuta. Prošlo je 40 minuta. Mama je posumnjala da nešto nije u redu i krenula da je traži. Pronašla ju je kako se igra između dve vatre sa prijateljima blizu bunara.

„Ti luckasta devojčice!“, uzviknula je mama, podižući suvu granu sa zemlje. „Sad ćeš dobiti batine!“

Karupareru je počela da plače i pobjegla je.

Mama nije krenula za njom niti je udarila. Samo je mahnula štapom po vazduhu da pokaže koliko je ljuta.

Karupareru se vratila kući sa vodom da pomogne mami da napravi kačamak za ručak.

Karupareru je otprilike u pravom uzrastu za školu. Najbliža državna škola udaljena je samo 20 minuta hoda od njihove kolibe. Ali mama ne želi da je pošalje u školu. Misli da je gubljenje vremena da uči da čita i piše. U

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Namibiju na karti. Pronađite severni grad Opuvo, u kome je najbliža prodavnica za imanje Karupareru.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Karupareru na: bit.ly/Karuparerue-SID.
- Recite deci da su dva dara Trinaeste subote, 2012. i 1993. godine, bili namenjeni širenju jevanđelja među pripadnicima plemena Himba, kojih ima oko 50.000. Deo darova iz 2012. godine iskorišćen je za distribuciju MP3 plejera sa snimljenom audio Biblijom.
- Preuzmite fotografije uz ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite misijske izveštaje i kratke činjenice iz Južnoafričko-indijsko-oceanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – Misijski cilj br. 2: „Jačanje i diversifikacija adventističkog uticaja u velikim gradovima... i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskih religija“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“

kući nemaju nikakve knjige, niti papira za pisanje. Kupovina papira i školskog pribora, poput olovaka, mnogo košta. Pošto porodica retko ima novca, nemoguće je i pomisliti na troškove za školu.

Mama misli da bi bilo bolje da Karupareru ostane kod kuće i da joj pomaže u donošenju vode i drugim poslovima.

Karupareru takođe ne želi da ide u školu. Radije bi se igrala.

Pošto nikada nije išla u školu, Karupareru ne zna da čita. Njena mama i baka takođe nikada nisu išle u školu i ne znaju da čitaju. Zato nikada nisu čitale Bibliju.

Baka je prvi put čula za Isusa kada je jedan adventistički pastor posetio njihovo imanje. Pozvao ju je da dođe u crkvu koja se subotom sastaje ispod obližnjeg drveta. Baka je zamolila pastora da se vrati i poučava je o Isusu iz Biblije.

Tako je pastor počeo da joj drži biblijske časove. Baka je pričala mami o nekim stvarima koje je naučila o Isusu. Ali mama još nije imala priliku da o tome priča sa Karupareru. Zato Karupareru, kao i mnoga deca iz njenog plemena Himba, nikada nije čula za Isusa.

„Ne znam ko je Isus“, kaže ona. 🌐

Molite se da Karupareru i mnoga druga deca u Namibiji i drugim zemljama Južnoafričko-indijskookeanske divizije upoznaju Isusa. Današnji dar Trinaeste subote pomoći će velikom broju dece da upoznaju Isusa tako što će im obezbediti njihove lične Izvi-

Karupareru desno; baka sedi napred, a mama pozadi; razgovaraju sa Endruom Mekčesnijem.

Pre Trinaeste subote

- Podsetite svu decu da se naši misijski darovi koriste za širenje Božje reči širom sveta i da će jedna četvrtina današnjeg dara Trinaeste subote pomoći u realizaciji sedam projekata u Južnoafričko-indijskookeanskoj diviziji. Projekti su navedeni na 3. stranici i na zadnjoj korici.
- Učitelj Subotne škole ne mora da nauči iskustvo napamet, ali bi trebalo da je dovoljno upoznat sa materijalom kako ne bi morao da ga čita doslovno. Alternativno, deca i odrasli mogu da dramatizuju iskustvo.
- Pre ili posle čitanja vesti, koristite kartu da pokažete deci mesta u Južnoafričko-indijskookeanskoj diviziji – Zambiju, Južnu Afriku i područje cele divizije – koja će primiti sredstva dara Trinaeste subote.

đačke Biblije. A deca poput Karupareru, koja ne znaju da čitaju, moći će da uče o Isusu kroz novu seriju kratkih dečjih video-zapisa o plodovima Duha.

Ostali projekti koje danas podržavamo putem dara Trinaeste subote uključuju centar uticaja u Južnoj Africi, dve bolnice, novu školu i misijski brod u Zambiji.

Hvala vam na vašem velikodušnom daru.

Budući projekti Trinaeste subote

Sledećeg tromesečja u središtu pažnje biće Južna američka divizija, a projekti Trinaeste subote, koji imaju cilj da dosegnu i utiču na nove generacije za misiju, obuhvataju:

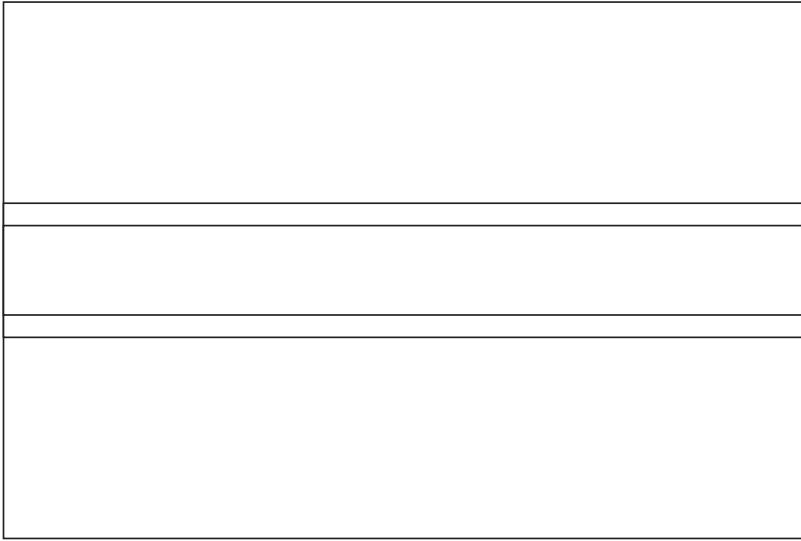
- Crkvu i adventističku akademiju Pernambuko u Saireu u Brazilu
- Internat i centar za obuku misionara na Čileanskom adventističkom univerzitetu u Čiljanu u Čileu
- Dečji projekat: 100 učionica za Subotnu školu u crkvama sa niskim prihodima u Čileu

Oboj zastavu

BOCVANA

UPUTSTVO:

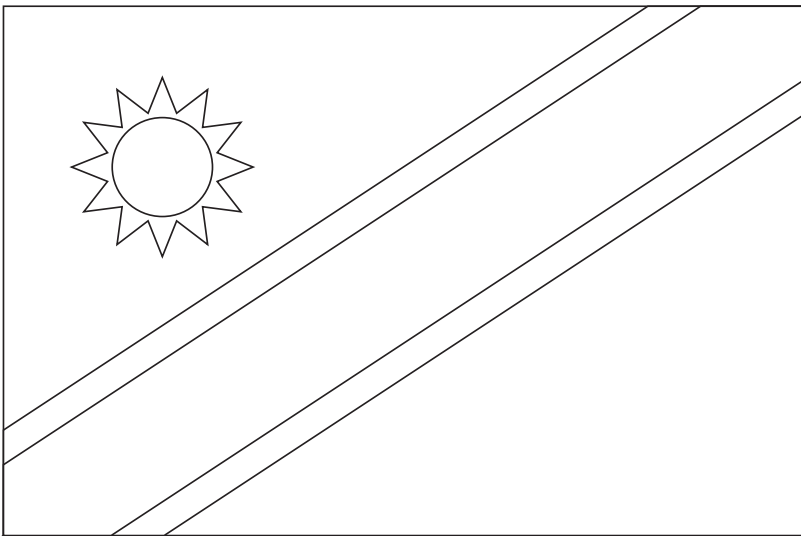
Obojite gornji i donji deo svetloplavom bojom. Srednja pruga treba da bude crna, a uske pruge gore i dole da ostanu bele.

NAMIBIJA

UPUTSTVO:

Obojite gornji levi ugao tamnoplavom bojom. Obojite donji desni ugao zelenom bojom. Obojite široku dijagonalnu prugu u sredini crvenom bojom. Uske trake sa obe strane crvene trake ostavite da budu bele. Obojite sunce žutom bojom.

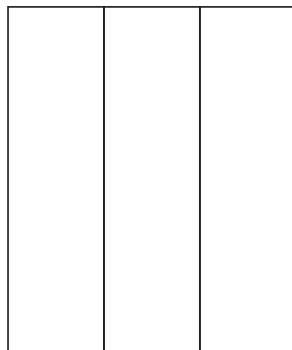

Oboj zastavu

ZAMBIJA

UPUTSTVO:

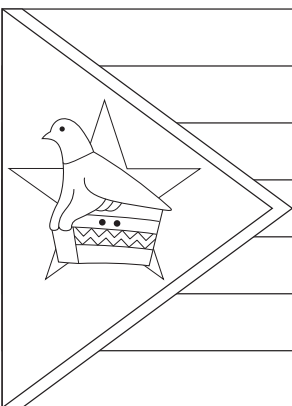
Obojite glavni deo zastave tamnozelenom bojom. Obojite orla zlatnom bojom. Obojite pruge dole desno, s leva na desno, crvenom, crnom i zlatnom bojom.

ZIMBABVE

UPUTSTVO:

Obojite pruge, odozgo nadole, tamnozelenom, žutom, crvenom, crnom, crvenom, žutom i tamnozelenom bojom. Ostavite trougao sa leve strane da bude beo. Obojite statu u ptice žutom, a zvezdu crvenom.

Ručni rad

ZAMBIJA

TRAKE ZA GLAVU OD „PERLICA“

Umetnost je važan deo kulture u južnoafričkim zemljama, a tradicionalni zanati uključuju rezbarenje, keramiku i izradu nakita. Nizanje perlica se koristi da bi se plemenska carska porodica razlikovala od običnih članova plemena i može se videti u mnogim južnoafričkim društvima.

POTREBNI MATERIJALI:

Beli papir
Makaze
Lepak
Bojice, flomasteri ili pastelne boje

UPUTSTVO:

- Isecite papir u trake širine 5-8 cm i dovoljno dugačke da obuhvate detetovu glavu, sa malim preklapanjem.
- Neka deca nacrtaju male krugove po celoj traci za glavu, a zatim ih oboje da izgledaju kao perle. Krugovi mogu biti jedne boje ili u više boja. Starija deca mogu praviti trake od pravih „perlica“.
- Kada završe, preklopite krajeve trake i zalepите ih. Kada se lepak osuši, deca mogu nositi svoje nove trake za glavu od „perlica“.

Nauči jezik

ZAMBIJA

KORISNE REČI:

SRPSKI

Zdravo
Doviđenja
Kako si?
Dobro sam
Hvala

BEMBA JEZIK

Šani
Šalapo pitani
Uli šani?
Ndi bvino
Natotela sana

NJANJA JEZIK

Bvanji
Bvino
Muli bvanji?
Ndili bvino
Dzikomo kvambili

Hajde da kuvamo!

ZIMBABVE

KAŠA SA KIKIRIKI PUTEROM (BOTA UNE DOVI)

SASTOJCI:

4-5 šolja (950–1,200 ml) vode
(podeljene)
1 šolja (150 g) srednje sitnog ili veoma
sitnog belog kukuruznog griza
Prstohvat soli

1 do 2 kašičice neslanog kikiriki putera
Opciono: mleko i sečeno voće (za
posluživanje)
Opciono: šećer ili zaslađivač (za
posluživanje)

UPUTSTVO:

Staviti 3 šolje (710 ml) vode da provri. Stavi kukuruzni griz u lonac. Dodaj 1 šolju (240 ml) hladne vode i izmešaj da se stvori pasta. Dodaj ključalu vodu, a zatim stavi lonac na jaku vatru. Pusti da se smesa zagreje do ključanja, a zatim smanji vatru i kuvaj na tihoj vatri 15 minuta, redovno mešajući. Smesa će brzo da se zgusne. Budite oprezni u ovom trenutku, jer zgusnuta smesa

može da peni i prska, a može da opeče kožu ako dospe na nju. Ako je moguće, koristite poklopac. Ako je smesa suviše gusta, dodaj nekoliko kašičica ključale vode. Stavi gotovu kašu u činiju i dodaj 1–2 kašičice kikiriki putera i dobro promešaj. Po želji, možete dodati šećer ili zaslađivač po ukusu, a mleko i/ili sečeno voće su dodaci.

Hajde da se igramo!

NAMIBIJA

UMA-DOVA

Ova igra se igra širom Afrike, ali u Namibiji se zove Uma-dova.

U ovoj igri, dvoje ljudi stoje nekoliko koraka udaljeni jedno od drugog, a kanap, ili uže, stavlja se oko njih dvoje. Oni postavljaju uže oko svojih članaka, a treći igrač (ili više njih) skače preko njega.

Nakon svakog kruga, prva dva igrača podižu uže na svojim nogama malo niže, čineći skakanje sve težim. Pobjednik je poslednja osoba koja može da preskoči uže, a da ga ne dotakne.

Zatim igrači koji drže uže mogu da zamene mesta sa drugim igračima i dobiju svoju priliku da ga i oni preskaču

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite besplatne video-izveštaje o misijskom radu u Južnoafričko-indijskookeanskoj diviziji i šire. Možete ih preuzeti ili gledati putem interneta na sajtu Adventističke misije: bit.ly/missionspotlight.

OBAVEŠTENJA NA INTERNETU

Slede izvori obaveštenja koji mogu biti korisni za pripremu misijskog segmenta u Subotnoj školi. Za više obaveštenja o kulturama i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite sledeće veb-stranice:

NAMIBIJA:

- Zvanični veb-sajt vlade: gov.na
- Turistički vodič „Posetite Namibiju”: visitnamibia.com.na
- Vodiči: bit.ly/RG_Namibia

ZAMBIJA:

- Zvanični veb-sajt vlade: zamportal.gov.zm
- Svetski turistički vodič: bit.ly/WTG_Zambia
- Turizam u Zambiji: zambiatourism.com

ZIMBABVE:

- Zvanični veb-sajt vlade: bit.ly/ZimbabweGovt
- Turizam u Zimbabveu: zimbabwetourism.net
- Lonli planet vodič: lonelyplanet.com/zimbabwe

ADVENTISTIČKA CRKVA

Južnoafričko-indijskookeanska divizija:

- sidadventist.org

Unije u Zambiji:

- Severna zambijska unija: nzu.adventist.org
- Južna zambijska unija: szu.adventist.org

Unije u Zimbabveu:

- Istočna zimbabveanska unija: zeuc.adventist.org
- Zapadna zimbabveanska unija: zwuc.adventist.org
- Centralna zimbabveanska unija: zcuc.adventist.org

Južnoafrička unija:

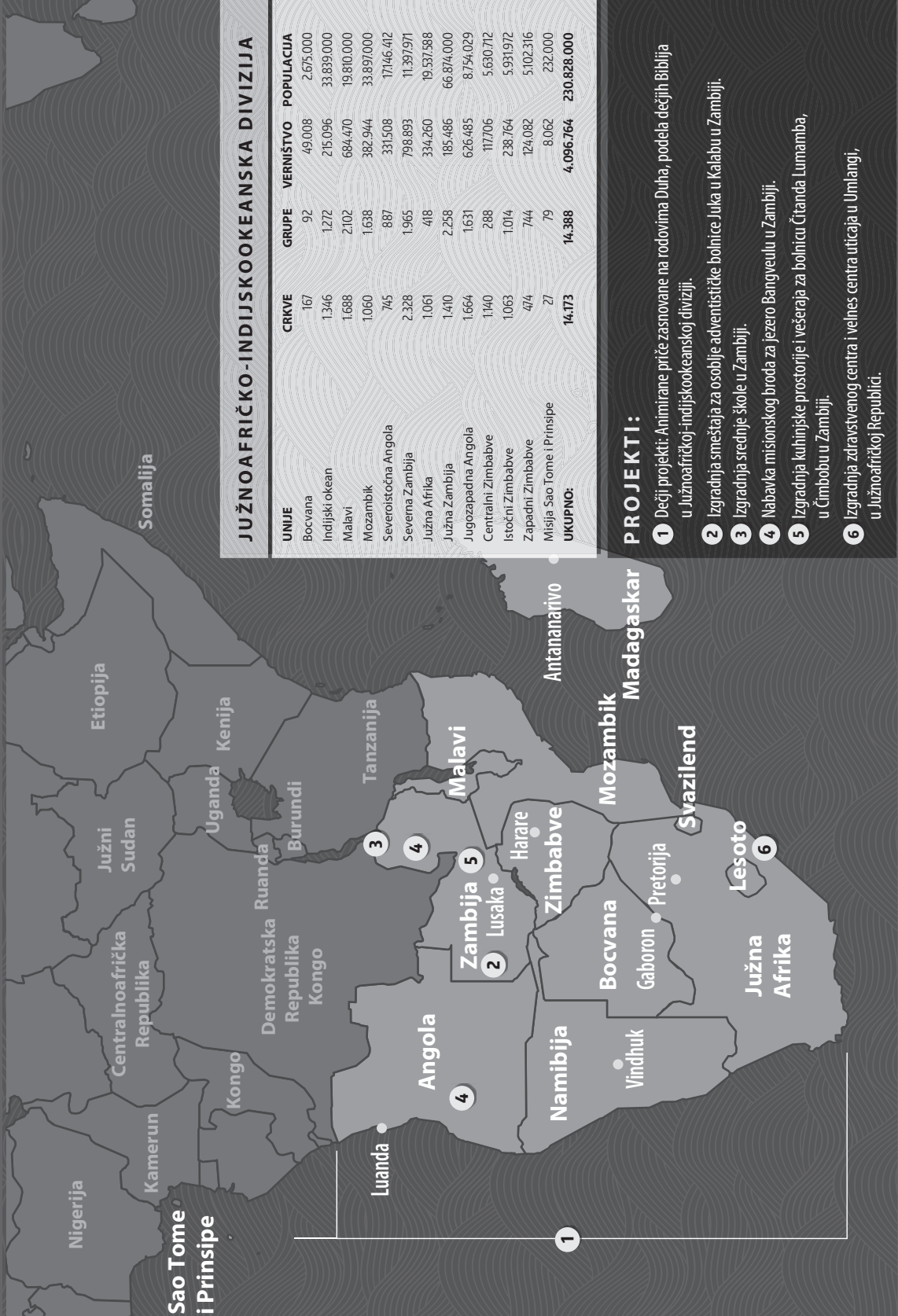
- sau.adventist.org

Adventistički univerziteti:

- Univerzitet Solusi: sulusi.ac.zw
- Univerzitet Rusangu: ru.edu.zm
- Malavijski adventistički univerzitet: mau.ac.mw

CILJ DAVANJA ZA MISIJU

Vizuelni prikaz cilja za davanje može pomoći u usmeravanju pažnje na svetsku misiju i povećanju redovnih misijskih darova. Odredite cilj za nedeljni misijski dar u vašem odeljenju i pomnožite ga sa 14, omogućavajući dvostruki cilj za dar Trinaeste subote, koji će biti prikupljen 27. septembra. Podsetite decu da njihovi redovni sedmični misijski darovi podržavaju misijski rad svetske crkve i da jedna četvrtina dara Trinaeste subote kao donacija ide neposredno za projekte u Južnoafričko-indijskookeanskoj diviziji. Dvadesetog septembra dajte izveštaj o misijskim darovima tokom tromesečja i ohrabrite decu da udvostruče ili utrostruče svoje uobičajeno davanje za misiju za dar Trinaeste subote. Na kraju Subotne škole izbrojte prikupljene darove i zabeležite ukupan iznos.

JUŽNOAFRIČKO-INDIJSKOOKEANSKA DIVIZIJA

UNJE	GRUPE	CRKVE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Bocvana	92	167	49.008	2.675.000
Indijski okean	1272	1346	215.096	33.839.000
Malavi	2102	1688	684.470	19.810.000
Mozambik	1.638	1060	382.944	33.897.000
Severistočna Angola	887	745	331.508	17.146.412
Severna Zambija	1.965	2.328	798.893	11.397.971
Južna Afrika	418	1.061	334.260	19.337.588
Južna Zambija	2.258	1.410	185.486	66.874.000
Jugozapadna Angola	1.631	1.664	626.485	8.754.029
Centralni Zimbabve	288	1140	117.706	5.630.712
Istočni Zimbabve	1.014	1063	238.764	5.931.972
Zapadni Zimbabve	744	474	124.082	5.102.316
Misija Sao Tome i Prinsipe	79	27	8.062	232.000
UKUPNO:	14.388	14.173	4.096.764	230.828.000

PROJEKTI:

- 1 Dečji projekti: Animirane priče zasnovane na rodovima Duha, podela dečjih Biblija u Južnoafričkoj-indijskookeanskoj diviziji.
- 2 Izgradnja smestaja za osoblje adventističke bolnice Juka u Kalabu u Zambiji.
- 3 Izgradnja srednje škole u Zambiji.
- 4 Nabavka misionorskog broda za jezero Bangweulu u Zambiji.
- 5 Izgradnja kuhinjske prostorije i vešeraja za bolnicu Čitanda Lumamba, u Čimbobu u Zambiji.
- 6 Izgradnja zdravstvenog centra i velnes centra uticaja u Umlangji, u Južnoafričkoj Republici.